

[Arne Melchior]

at kommando hejses den 4. april i år, når NATO fejrer sit 40-års-jubilæum.

Det ville være i overensstemmelse med danske interesser, at dette helt moderne og funktionsduelige krigsskib deltager i NATO's Atlanterhavsflåde. Det vil være i overensstemmelse med vore stolte flådetraditioner. Det vil tjene som et klart signal indadtil og udadtil. Over for vore partnere i NATO vil det være et kraftigt signal om, at vi inden for en overskuelig fremtid kan vende tilbage til et troværdigt maritimt partnerskab. Over for vore EF-partnere vil det være et fuldgældigt signal om danskernes vilje til at tage vare på egne maritime forpligtelser og rettigheder nu og i fremtiden. Over for Warszawa-pagtens endnu overvældende angrebspotential vil forslaget gennemførelse vise, at vi ikke blot i ord er solidariske med dem, der til daglig beskytter vor frihed og selvbestemmelse, men også i praktisk beredskab.

Skatteborgerne vil ikke mærke noget, eftersom begge fregatter er vedligeholdt i beredskab. Deres udrustning, eller altså den ens, og bemanning vil kræve en vis omfordeling af ressourcer, men da effekten vil være positiv over for det samlede forsvar, kan der til formålet omplaceres de ca. 150 personelnormer, der er behov for. Desuden skal flåden alligevel uddanne og træne personel, og det kan vel ikke ske rigtigere og dygtigere eller billigere end netop ved at sende den ene fregat til NATO's Atlanterhavsflåde. Ledig værftskapacitet på Orlogsværftet er til stede, og det antal arbejdsløse, der skal genansættes for en tid, betaler skatteborgerne i forvejen til.

Den nationale dårlige samvittighed over at skulle kassere to fuldt moderne og brugbare fregatter i milliardklassen vil nådigt kunne undgås. Danske redere kan i fremtiden have tillid til, at de mange skatte kroner, de hvert år lægger i statskassen, ikke mindst valutakroner, også vil bidrage til opretholdelse af et troværdigt beredskab til sikring af den fredelige sejlads i givet fald.

Jeg vil gerne anmode udenrigsministeren om at bede sin kollega forsvarsministeren om at foretage beregninger – og jeg skal understrege nettoberegninger, idet jeg jo har peget på en række omkostninger, der alligevel vil være at afholde – af, hvad der skal omfordeles inden for forsvarsbudgetterne, for at dette ikke kun maritime, men i det hele taget forsvarsmæssigt

gunstige signal kan blive givet. Det skal vises, at mølposen ikke er mølædt og ikke ædt op af orme, men at den er åben. Det er et faktum, at disse skibe ligger i brugbart beredskab efter nogen istandgørelse; det må også kunne betyde, at det ikke én gang for alle er bestemt, at de skal blive liggende dér, men at de skal bruges og bruges nu. Lad os gøre det i dette forår.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er sikker på, at hr. Arne Melchior kommer i avisen; det bør han bestemt komme i anledning af det grandiose forslag om nu at hive en af fregatterne ud af mølposen. Så skal styrkeforholdet nok ændre sig; så vil de ryste derovre i Warszawa-pagtlandene.

Men hvorfor skulle de egentlig gøre det? For forholdet er faktisk det, at det skib, der blev talt om, er en fregat, og jeg står her med opgørelsen fra Assembly of Western European Union, november 1987. Der er en slags trusseloversigt, og heri oplyset det, at der, netop når det drejer sig om destroyere og fregatter, er en kolossal overlegenhed på den vestlige side, idet der er 350 styk sådanne mod 187 på Warszawa-pagtsiden globalt taget.

Så ærligt talt, skal vi ikke spare os det dér gamle skib, som hr. Arne Melchior talte om? Vi har alligevel dobbelt så mange af den slags skibe, som Warszawa-pagtlandene har. Så jeg tror ikke, det vil være den store indsats. Jeg er sikker på, at hr. Arne Melchior kan finde på noget meget mere spektakulært, der vil kunne ændre styrkebalancen endnu mere afgørende i vestlig favør.

Men jeg kom egentlig op for at spørge, hvad hr. Arne Melchior sagde tidligere, inden han kastede sig ud i rehabiliteringen af den gamle fregat, for den dagsorden, som er foreslået også på hans vegne, siger slet og ret, at regeringen skal arbejde med henblik på at tilvejebringe de »nødvendige forudsætninger«. Ja, hr. Arne Melchior, undskyld jeg er rigtig dum, men jeg ved ikke, hvad der menes med de »nødvendige forudsætninger«. Vil hr. Arne Melchior være så venlig at fortælle mig det – og andre med måske?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):